

Č. 6771.

Pozemková reforma: Nárok podle § 20 zák. příd. nutno uplatnit ve lhůtě §u 3 zák. náhr.

(Nález ze dne 4. října 1927 č. 20.138.)

Prejudikatura: Boh. 5323/26 adm.

Věc: Otto H. v J. proti státnímu pozemkovému úřadu stran nároku dle § 20 zákona přídělového.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáními došlými stpú-u dne 6. března 1926 a dne 12. března 1926, žádal st-l, aby mu dle §u 20 zák. příd. ponechány byly lesní komplexy — — — — —

Stpú nař. výměrem zamítl tyto žádosti jako opožděné. — — — — —

O stížnosti vlastníka do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Náhled žal. úřadu, že nárok vlastníka zabraného majetku dle §u 20 zák. příd. lze jen tehdy pokládati za uplatněný včas, jestliže dotyčné podání vlastníka stalo se ve lhůtě § 3 zák. náhr., sdílí i nss a poukazuje v tom směru na důvody obsažené v nál. Boh. 5323/26 adm., jež jsou v souhlasu s odůvodněním nař. rozhodnutí.

Stížnost se domnívá, že lhůta pro uplatnění nároku dle § 20 zák. příd. vůbec nemá opory v zákonech o poz. reformě, a že jediný základ pro ni je, aby vyhověno bylo skutečné potřebě lhůty takové pro provedení poz. reformy a zabránění tomu, aby vlastník pozdními návrhy svými provádění její nemařil. Tento náhled je však mylný. Stpú ovšem konstatuje potřebu, aby i nárok vlastníka dle §u 20 zák. příd. byl vázán na určitou lhůtu, jako je vázán jeho nárok dle §u 11 zák. zák., avšak z této samotné potřeby ještě lhůtu onu nekonstruuje, nýbrž zkoumá, vzal-li zákon sám zřetel na tuto potřebu nějakým svým ustanovením a shledává ustanovení to v § 3 zák. náhr., a to v sankci, jež je stanovena pro případ, že vlastník nepodá včas vyjádření, k němuž byl vyzván. Tato sankce »jinak bude se míti za to, že souhlasí se zamýšleným převzetím«, vylučuje nejen pozdější uplatnění nároku dle §u 11 zák. zák. nýbrž i nároku dle § 20 zák. příd., neboť po marném uplynutí 30 denní lhůty § 3 zák. náhr. může stpú na základě této sankce při dalších svých úkonech vycházeti z bezpečného předpokladu, že vlastník zabraného majetku souhlasí s tím, aby zabrané nemovitosti, jichž převzetí mu bylo oznámeno, byly skutečně státem převzaty. Nestanoví tedy stpú sám nějakou lhůtu a neosobuje si úlohu zákonodárce, nýbrž shledává, že lhůta ona má svůj základ v ustanovení §u 3 zák. náhr., jež ve svrchu uvedeném smyslu pouze vykládá.

Poukazuje-li stížnost na to, že stpú v jiných případech uznal nároky dle §u 20 zák. příd. uplatněné po zmíněné lhůtě, nemá tato okolnost pro zákonnost nař. rozhodnutí žádného významu, neboť jedná se jediné o to, zda v tomto případě postupoval správně.

Č. 6772.

Pozemková reforma: I. Propouštěje vlastníku zabraných nemovitostí půdu podle § 20 příd. zák., nemůže stpú vlastníku uložit povinnost, převzít zaměstnance ve smyslu § 75 náhr. zák. — II. Stpú není